

Tussen hectische werkdagen en rustige zondagen liggen zaterdag en zondag een zee van mogelijkheden. De start van het weekend: hoe verloopt die als je in het buitenland woont, en wat staat er zoal op het programma? Deze week neemt assistent-professor Saskia Thoelen ons mee naar Japan.

Door **Maya Toebat**

Een zaterdag in Tokio

WIE?

Na haar masterstudie in Tokio besloot Saskia Thoelen in de Japanse hoofdstad te blijven. Ze werkt er als assistent-professor aan de Bunka Gakuen University, waar ze onderzoek doet naar kimono's. In haar vrije tijd zingt ze in een band en presenteert ze op de internationale omroep van Japan.

Heb je uitgeslapen?

— 'Ik ben niet echt een uitslaper. In Japan is het al licht rond halfzes en de zon gaat er vroeg onder,

dus ik probeer zo veel mogelijk uit mijn dag te halen. Zaterdag is ook de dag waarop ik meestal een uitstap maak. Eerst moet ik een aantal taken doen waarvoor ik in de week minder tijd heb, zoals schoonmaken of boodschappen doen, maar zodra dat achter de rug is, ga ik de deur uit. Ik neem de trein naar een evenement of een modebuurt in Tokio, of ik ga naar de zee, die ook heel dichtbij is.'

Ontbijt je met rijst en misosoep?

— 'Veel Japanners eten drie keer per dag rijst, maar ik kan dat niet.

Het duurt gewoon te lang. Je kunt natuurlijk een rijstkoker instellen, maar ook daar neem ik de tijd niet voor. Ik eet meestal muesli of cornflakes. Aangezien veel Japanse kinderen tegenwoordig ontbijtgranen eten, zijn die vlot verkrijgbaar.'

Begin je met andere verwachtingen aan het weekend dan in België?

— 'In België zagen mijn weekends er veel rustiger uit. Ik heb lang in Hasselt gewoond en omdat er daar niet zoveel te doen was als in Tokio, sprak ik in het weekend gewoon af met vrienden of ging ik op bezoek bij familie. In Tokio heb ik meer de behoefte om dingen te ondernemen en de stad te beleven. Na zeven jaar is er nog steeds supervel te ontdekken.'

Waar brengt deze zaterdag je naartoe?

— 'Eenmaal per maand plan ik met een vriendin een kimonodag. We trekken dan een kimono aan en gaan naar een buurt in Tokio met veel kimonowinkels, om te shoppen, iets te drinken en – in dit seizoen – te kijken naar de mensen die picknicken onder de bloeiende kerselaars.'

Zijn de bloesems nu op hun best?

— 'Er is een vroege soort die al half maart bloeit, maar vanaf eind maart bloeit de *somae-yoshino*, de "echte" sierkers die Japan vertegenwoordigt. Dan houdt iedereen anderhalve week lang feestjes in het park. Veel mensen gaan er ook na het werk heen met hun bedrijf. Daarbij is er een grappige gewoonte: omdat het erg druk kan worden, moet één werknemer – meestal iemand die pas gestart is – 's ochtends vroeg onder de kersenbloesems gaan zitten om plaats te houden tot de rest van de collega's 's avonds arriveert.'

Draag je een kimono alleen op zulke speciale zaterdagen of gebeurt dat wel vaker?

— 'Aan mijn universiteit gaan theorie en praktijk heel erg samen: ze gaan ervan uit dat je mode niet kunt bestuderen als je niet weet hoe kleding in elkaar zit. Ik paste die mentaliteit toe in mijn onderzoek naar de kimono en besloot er zelf te dragen, te ontwerpen en te naaien. Zo kwam er een hele nieuwe wereld bij in mijn kleerkast, want kimono's zijn een systeem op zich, met andere subtypen en manieren om je uit te drukken. Toch moet ik mezelf moed inspreken om er in het dagelijkse leven eentje te dragen. Sowiets worden kimono's bijna alleen nog gedragen bij ceremoniële gelegenheden zoals een bruiloft, begrafenis of proclamatie, omdat het grootste deel van de bevolking niet meer weet hoe je ze moet aandoen. Bij de jon-

gere generatie is er wel een omwenteling bezig: ik zie steeds meer jonge mensen in een kimono.'

Kleden Japanners zich anders in het weekend dan in de week?

— 'Ja, want veel mensen moeten op hun werk een uniform dragen, ook mensen die in de bank werken bijvoorbeeld. Verder is Japan heel conservatief op het vlak van werk-kledij: je zult er niet snel korte rokjes of pumps zien. Daardoor voelen Japanners in het weekend extra de noodzaak om zelf hun kleren te kiezen en zich op te kleden, zeker in Tokio. Er zijn hier honderden subcategorieën die zich via hun kleding kenbaar maken – *gyaru*, *lolita*, *genderless kei*, ...'

Je zingt bij het duo Tokyo Starlight. Treed je op vanavond?

— 'Nee, maar Tokio is wel een heel fijne plek voor beginnende muzikanten. We gaan op zaterdag bijvoorbeeld vaak naar een muziekstudio. Er zijn er hier heel veel omdat je thuis niet echt muziek kunt maken: de appartementen zijn te klein en de wanden te dun, waardoor je elk geluid zou horen. Ook optredens kan je hier makkelijk regelen. Er zijn veel kleine podia – in cafés of kelders – en doordat het aanbod zo groot is, maakt het niet uit of er tien of honderd mensen komen. Zolang je de huurprijs van de zaal maar betaalt.'

Wat staat er volgend weekend op het programma?

— 'Ik ga naar het bergdorp Chichibu, op tweeënhalve uur met de trein vanuit Tokio. Die plek staat bekend om zijn speciale soort kimono's, die erg populair waren tot de Tweede Wereldoorlog. Ze waren, zeg maar, de *fast fashion* van die tijd. Maar ook nu nog zijn mensen ermee bezig. En als ik daar toch ben, ga ik zeker ook een bezoek brengen aan de onsen (*de warmwaterbron, red.*) in de buurt.'

EEN WOORDJE JAPANS:

'YOROSHIKU ONEGAISHIMASU'

'Deze zin betekent letterlijk: "Ik zal in uw zorg zijn" of "u zult vanaf nu voor mij zorgen". Japanners gebruiken het in uiteenlopende contexten: nadat je jezelf hebt voorgesteld, aan het eind van een mail, wanneer je iemand om hulp vraagt, met Nieuwjaar of wanneer je iemand lang niet meer hebt gezien. Je geeft ermee aan dat je een relatie met iemand tot stand brengt en dat je je wilt blijven verbinden met die persoon. Met andere woorden: "Wij blijven samen doorgaan".'